

Α΄ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΩΝ ΜΕΛΕΤΩΝ
ΤΜΗΜΑ ΝΟΜΟΤΕΧΝΙΚΗΣ ΕΠΕΞΕΡΓΑΣΙΑΣ
ΣΧΕΔΙΩΝ ΚΑΙ ΠΡΟΤΑΣΕΩΝ ΝΟΜΩΝ

ΕΚΘΕΣΗ ΕΠΙ ΤΟΥ ΣΧΕΔΙΟΥ ΝΟΜΟΥ

«Ίδρυση Οργανισμού Πολιτιστικής Πρωτεύουσας της Ευρώπης – Πάτρα 2006 Α.Ε.»

I. Με το υπό ψήφιση Νσχ ιδρύεται νομικό πρόσωπο ιδιωτικού δικαίου με τη νομική μορφή της ανώνυμης εταιρίας και επωνυμία «Οργανισμός Πολιτιστικής Πρωτεύουσας της Ευρώπης – Πάτρα 2006 Α.Ε.». Σκοπός του ιδρυόμενου νομικού προσώπου είναι η προετοιμασία της πόλεως της Πάτρας ως πολιτιστικής πρωτεύουσας της Ευρώπης για το έτος 2006. Ο Οργανισμός λειτουργεί χάριν του δημοσίου συμφέροντος, σύμφωνα όμως με τους κανόνες της ιδιωτικής οικονομίας (2 παρ. 1 Νσχ). Ρητώς προβλέπεται επίσης ότι για τον Οργανισμό δεν έχουν εφαρμογή οι διατάξεις που ισχύουν για το Δημόσιο και τον ευρύτερο δημόσιο τομέα και αναφέρονται στις προσλήψεις προσωπικού, στις αμοιβές και στην υπηρεσιακή κατάσταση όπως επίσης και στις προμήθειες, την εκπόνηση μελετών, την εκτέλεση έργων και την τήρηση του δημόσιου λογιστικού (1 παρ. 2 εδ. ε' Νσχ). Το μετοχικό κεφάλαιο του Οργανισμού ορίζεται στο ποσό των 100.000 ευρώ, το οποίο θα καταβληθεί μέσα σε τριάντα ημέρες από τότε που θα τεθεί σε ισχύ ο νόμος (3 παρ. 1 Νσχ). Το ποσό αυτό αντιστοιχεί σε μία ονομαστική μετοχή, η οποία ορίζεται αναπαλλοτρίωτη (3 παρ. 2 Νσχ) και συνεπώς ακατάσχετη.

II. Σύμφωνα με το άρθρο 12 παρ. 2 Νσχ, ο Οργανισμός υπεισέρχεται σε 14 συμβάσεις εξηρημένης εργασίας ή παροχής ανεξάρτητων υπηρεσιών, που έχουν συναφθεί μεταξύ της «Αναπτυξιακή Αχαΐα Α.Ε.» και τρίτων και αφορούν την παροχή υπηρεσιών συναφών με τον σκοπό του Οργανισμού. Καθιερώνεται έτσι διά νόμου ειδική διαδοχή του Οργανισμού στη θέση της

ανωτέρω εταιρίας σε σχέση προς συναφθείσες συμβάσεις με το ανωτέρω αντικείμενο. Ως αίρεση δικαίου για την ειδική αυτή διαδοχή προβλέπεται η έγγραφη δήλωση των αντισυμβαλλομένων, ότι αποδέχονται ανεπιφύλακτα να υπεισέλθει ο Οργανισμός στις ανωτέρω συμβάσεις στη θέση της εταιρίας «Αναπτυξιακή Αχαΐα Α.Ε.» και να τροποποιηθούν οι όροι των συμβάσεων εάν αντίκεινται στις διατάξεις του νόμου. Εν προκειμένω γεννάται το ζήτημα, ποια θα είναι η τύχη των συμβάσεων, ιδίως των συμβάσεων παροχής εξηρημένης εργασίας, σε περίπτωση που οι αντισυμβαλλόμενοι δεν συμφωνήσουν να επέλθει η διαδοχή του Οργανισμού στη θέση της εταιρίας «Αναπτυξιακή Αχαΐα Α.Ε.». Ρητή πρόβλεψη περί τούτου ενδεχομένως θα τακτοποιούσε σχετικά προβλήματα που θα μπορούσαν να ανακύψουν.

III. Σύμφωνα με το άρθρο 2 παρ. 2 τελευταίο εδάφιο του δεύτερου κεφαλαίου του Νσχ, στο οποίο προβλέπεται το περιεχόμενο του Καταστατικού του Οργανισμού, «[κ]άθε διαφορά του Οργανισμού με τρίτους υπάγεται αποκλειστικά στη δικαιοδοσία και αρμοδιότητα των δικαστηρίων της έδρας του Οργανισμού, ακόμα και στις διαφορές με ειδικές δωσιδικίες». Με τον όρο αυτό του Καταστατικού προβλέπεται η παρέκταση της αρμοδιότητας των δικαστηρίων της Πάτρας (έδρας του Οργανισμού) για κάθε διαφορά του με τρίτους. Κατ' αρχάς, πρέπει να επισημανθεί ότι η αναφορά στην προτεινόμενη διάταξη και της «δικαιοδοσίας» των δικαστηρίων δεν είναι αναγκαία. Η διάταξη ρυθμίζει απλώς την κατά τόπο αρμοδιότητα των δικαστηρίων της Πάτρας και όχι την υφιστάμενη (94 παρ. 2 Συντ.) δικαιοδοσία τους προς επίλυση διαφορών του ιδιωτικού δικαίου. Ερωτάται εν συνεχεία, αν το διά νόμου προβλεπόμενο Καταστατικό ανώνυμης εταιρίας επιτρεπώς περιέχει ρήτρα καθορισμού της κατά τόπον αρμοδιότητας των δικαστηρίων για διαφορές του νομικού προσώπου. Το αρμόδιο κατά τόπο δικαστήριο προσδιορίζεται στα άρθρα 22 επ. ΚΠολΔ κατά τρόπο γενικό και αφηρημένο βάσει συγκεκριμένων δικονομικών κριτηρίων και με αυτή την έννοια συνιστά τον δικαστή που έχει ορίσει ο νόμος. Κανένας δεν μπορεί να στερηθεί χωρίς τη θέλησή του τον δικαστή αυτόν (8 παρ. Ι Συντ.). Αν υποτεθεί, επομένως, ότι ο αντισυμβαλλόμενος του Οργανισμού δεν συμφωνεί με την προβλεπόμενη αποκλειστική αρμοδιότητα των δικαστηρίων της Πάτρας, ανακύπτει το ζήτημα αν νομίμως αντιτάσσεται κατ' αυτού η ρήτρα παρεκτάσεως κατά την ανωτέρω διάταξη του Καταστατικού. Η απάντηση θα εξαρτηθεί από το πώς θα εκτιμηθεί η συμπεριφορά του αντισυμβαλλομένου του Οργανισμού. Αν αυτός καταρτίσει σύμβαση με τον Οργανισμό χωρίς επιφύλαξη, τότε μπορεί να

θεωρηθεί ότι αποδέχεται, έστω και σιωπηρά, την διά του Καταστατικού -το οποίο μάλιστα θα δημοσιευθεί και στο ΦΕΚ- προτεινόμενη ρήτρα παρεκτάσεως. Αν όμως ο τρίτος αντιταχθεί ρητώς στη μονομερώς επιβαλλόμενη ρήτρα, ενδέχεται να δημιουργηθεί πρόβλημα εν όψει του άρθρου 8 παρ. Ι Συντ.

Αθήνα, 14 Φεβρουαρίου 2005

Ο εισηγητής

Στέλιος Ν. Κουσούλης

Προϊστάμενος του Α' Τμήματος Νομοτεχνικής Επεξεργασίας

Επίκ. καθηγητής της Νομικής Σχολής του Πανεπιστημίου Αθηνών

Ο Προϊστάμενος της Α' Διεύθυνσης

Αντώνης Παντελής

Καθηγητής της Νομικής Σχολής του Πανεπιστημίου Αθηνών

Ο Πρόεδρος του Επιστημονικού Συμβουλίου

Κώστας Μαυριάς

Καθηγητής της Νομικής Σχολής του Πανεπιστημίου Αθηνών